

Ege Denizi'nde savaş kışkırtıcılığına hayır

*** Türkiye ve Yunanistan halklarının ortak düşmanı Amerikan emperyalizmidir**

Türkiye ve Yunanistan halklarının, işçi sınıfı öncülüğünde yükselen barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesini bastırmak, bölgede sarsılan egemenliğini güçlendirmek isteyen Amerikan emperyalizmi, her iki ülkedeki işbirlikçileri eliyle Ege'de yeni oyunlar tezgahlıyor. Ege'de kıta sahanlığı ve karasuları üzerinde anlaşmazlıkları alevlendirip, Türkiye ve Yunanistan halkları arasında yapay bir düşmanlık ve savaş havası yaratıyor.

Savaş kışkırtıcılığı

Amerikan emperyalizminin yurdumuzdaki işbirlikçilerinin iktidarı olan MC hükümeti, Yunanistan halkına karşı şovenist bir kampanya açarak savaş kışkırtıcılığı yapmaya başladı. Aynı şekilde Yunanistan'da da Amerikan hükümet ve diğer gerici güçler de Türkiye halkına karşı şovenist bir kampanya yürütüyorlar.

24 temmuzda Hora gemisinin, petrol araştırmaları gereği Ege'ye açılmasından sonra, bu savaş kışkırtıcı cılıkları daha da arttı.

Yeraltı kaynaklarımızı Amerikan tekellerine peşkeş çeken, iktidara gelir gelmez doğudaki petrolerimizi ya-

bancı şirketlere devreden Demirel hükümetinin ulusal çıkarlarımızı koruyamayacağını halkımız çok iyi bilmektedir.

Hora gemisinin savaş kışkırtıcılığı için kullandığını Demirel, 1 ağustosta verdiği demecinde "Hora'ya bir kurşun sıkan, on kurşun yer" diyerek kanıtladı. Militerist kışkırtıcılığın başı Sancar ise, 20 temmuzda "Ege ordusu her türlü görevi icraya hazırdır" diye demec verdi.

Diğer yandan Yunanistanlı gerici güçler de boş durmadı. Elefros Kosmos adlı gerici bir gazete bir yazısında, "Yun

ARKASI 4. SAYFADA

YILMAZ GÜNEY 19 YIL HAPSE MAHKÛM EDİLDİ

Yargıç Sefa Mutlu'yu öldürmekle suçlanan yurtsever sanatçı Yılmaz Güney, 14 temmuz 1976 tarihinde, Ankara Birinci Ağır Ceza Mahkemesi kararıyla 19 yıl ağır hapis cezasına mahkûm edildi. Egemen güçlerin güdümündeki mahkemenin bu kararı haksız ve hukuka aykırıdır.

Sefa Mutlu'yu öldüren kurşunun, Yılmaz Güney'in tabanından ateşlenmediği balistik raporuyla da kanıtlanmıştır. Mahkeme, bu raporu göz önüne almadığı gibi, müdafaa avukatının çağıracağı tanıkların da dinlenmemiştir.

Mahkemenin hukuka aykırı bu kararı, yurdumuzdaki bütün ilerici, demokratik, anti-faşist güçlerce kınanmış, adliye binasının önünü dolduran binlerce kişi "Yılmaz'a özgürlük" belgisini haykırarak kararı protesto etmiştir.

"Morning Star"ın dayanışma çağrısı

Büyük Britanya Komünist Partisi günlük gazetesi "Morning Star", 3 ağustos salı günü Yılmaz Güney hakkında bir yazı yayımlamıştır. Bu yazıda "Morning Star" gazetesi, Britanya'daki ilerici güçleri, mahkemenin bu kararını ve Türkiye hükümetini protesto etmeye çağırmıştır.

İTİB de bir basın bildiri si yayımlayarak, Britanya'daki tüm ilerici, demokratik güçleri, Yılmaz Güney'in serbest bırakılması için dayanışmaya çağırıştır.

Turkish people fight to release Yilmaz Güney

by A SPECIAL CORRESPONDENT

SINCE the reactionary "National Front" government has been in office in Turkey, repression over the working class of Turkey, its economic and political organizations has increased

Yilmaz Güney, Turkey's progressive thinker, whose

3 AĞUSTOS 1976 TARİHİNDE "MORNING STAR" GAZETESİNDE YILMAZ GÜNEY ÜZERİNE YAYIMLANAN YAZININ KÜPÜRÜ

Yaşasın 11. Dünya Gençlik Festivali!

1978 yılı yazında, Küba'nın başkenti Havana'da yapılacak olan 11. Dünya Gençlik Festivali'nin hazırlık çalışmaları yoğun olarak sürdürülüyor. Küba Komünist Gençlik Birliği'nin ev sahipliğini yapacağı festival "Anti-emperyalist dayanışma, barış ve kardeşlik için!" ana belgisi altında yapılacaktır. Bütün ülkeler gençlik örgütleri, festivale katılma ha-

zırlıkları içindedir.

11. Festival'in Uluslararası Hazırlık Komitesinin 2. toplantısı, 10-15 mart tarihleri arasında Havana'da yapıldı. Toplantıya, 63 ülkeyi temsilen 90 gençlik

DGM yasa önerisinin engellenmesi ilerici güçlerin bir başarısıdır

MC hükümeti, halkımıza zor yoluyla dayattıkları iktidarını daha kolay sürdürebilmek amacıyla, Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilen Devlet Güvenlik Mahkemelei yarasını yeniden meclisten geçirmeye çalıştı.

Gerici iktidarın bu "sıkıyönetimsiz sıkıyönetim" uygulama çabalarına karşı tüm ilerici güçler aktif bir mücadeleye giriştiler. Bu mücadele parlamento dışında ve parlamentaryolardan olmak üzere iki kol dan yürütüldü.

İşçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK, faşist DGM yasa tasarısının meclise getirildiği ilk günden mücadelesini başlattı. Bir genelge yayımlayarak tüm üyelerin izinlerinden dönmelerini istedi. Yarım milyon üyesi olan DİSK, DGM yasına karşı, genel grevde dahil olmak üzere tüm mücadele yollarından yararlan-

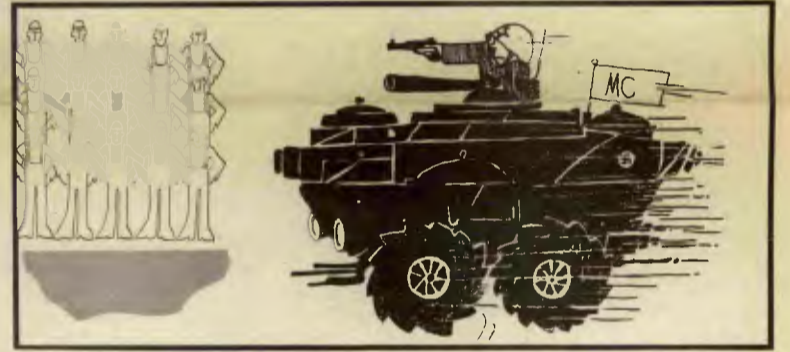
ılacağını açıkladı.

Türk İş'e bağlı bazı sendikalar, TÜB-DER, TİB, TMMOB, TUMAS, TÜM-DER, TUS-DER, TÜTED, Barolar Birliği gibi birçok ilerici kuruluş, DİSK'in girişimlerini desteklediklerini açıkladılar.

Bunlara CHP'li sayıların parlamento içindeki mücadeleleri de eklenince, MC'nin DGM kanun tasarısını meclisten geçirme çabaları sonuçsuz kaldı. İlerici güçlerin bu başarısı parlamento dışı ve parlamento içi mücadele yöntemlerinin bir leştirilmesinin bir örneği oldu.

Ancak MC'nin yeni girişimler içinde olduğunu unutmamalıyız. DGM'ne karşı mücadele henüz sona ermiş değildir. İlerici güçler birlik içinde verecekleri yeni mücadelelerle bu girişimleri de sonuçsuz bırakmalıdır.

İstanbul'da hakları için direnen işçilere polis ve jandarma saldırdı

MC hükümeti, bir yandan "Ege'deki haklarımızı koruyoruz" diyerek şovenizmi körükler, savaş kışkırtıcılığı yaparken öte yandan işçi sınıfı üzerindeki baskıları bütün şiddetiyle sürdürüyor. 24 temmuz günü, İstanbul, yine bu tür saldırılara sahne oldu.

İstanbul'da, Kağıthane su tasfiye tesisleri inşaatında direnişe geçen işçilerin üzerine, işverenin paralı muhafızları saldırarak kan döktüler. KİSKA adlı işyerinde, ilerici Yapı-İş Sendikası tarafından başlatılan direniş önce jandarmalar tarafından dağıtılmak istendi. İşçilerin üzerine salınan 350 jandarma direnişteki 40 işçiyi karakola götürüp diğerlerini asker kamyonlarla şehir dışına yolladı. Şehir dışına götürülürken kaçmaya başarabilen 30 kadar işçi yeniden işyerine döndüğünde, işveren muhafızlarından biri, hemen o anda kurulum bulunan jandarma karargahının yanında ateş ederek bir işçiyi yaraladı. Daha sonra da sopalarla saldırıya geçen paralı muhafızlar, işçilerden birini komaya soktular.

Otomarsan'da saldırı

Yine İstanbul'da, Otomarsan'da işveren, Türk Metal İş Sendikası'ndan ayrılıp, DİSK'

na üye olan işçilerden 11'ini işten attı. Bunun üzerine direnişe geçen 900 işçi polis tarafından çalışmaya zorlandı. Ancak bu direnişteki kararlılığı gören polis, daha sonra işçileri dağıtarak 40 kişiyi gözaltına aldı.

Maden İş Sendikası yetkilileri olaydan sonra bir açıklama yaparak Otomarsan işyerinde çalışan 900 üyesine yapılan bu yasa dışı davranışa protesto edip saldırıların MC hükümetinin işçi düşmanı politikasının bir uzantısı olduğunu belirttiler.

Yabancı işçilere sınırda çıkartılan zorluklar artıyor

Britanya'daki yabancı işçilere uygulanan baskılar, enflasyonun ve işsizliğin yüksek oranlara çıkmasıyla birlikte daha da artmaktadır. Britanya İçişleri Bakanlığı, yabancı işçilere yeni yeni zorluklar çıkarmakta, gittikçe artan sayıda yabancı işçiyi sınırda nedenlerle sınırardan geri çevirmektedir.

Geçtiğimiz günlerde bunun en son bir örneğiyle daha karışlaştık. Sınır memurları Britanya'da 3 yıldır permili olarak otel işçiliği yapan Abbas Bozkurt'un 15 yaşındaki oğlunun ülkeye girmesini engeldiler. Bunun üzerine bu -lunduğumuz tüm girişimlerimizze karşın Abbas Bozkurt'un oğlunu Türkiye'ye geri gönderdiler. Böylece Britanya İçişleri Bakanlığı, en doğal bir insan hak olan baba ile oğlunun kavuşmasını engellemiş oldu.

Britanya hükümeti 16 yaşından küçük çocukların bura da işçi olarak çalışan babasının yanında, beraberinde annesi olmadan uzun süreli kalmasına izin vermemektedir.

Permili işçi arkadaşlarımızın ailelerini yanlarına al dırmaları yasal haklarıdır. Ancak sınırındaki memurlar, İçişleri Bakanlığı, yasalardaki bazı boşluklardan yararlanarak işçilerimize çeşitli zorluklar çıkarmaktadır.

ARKASI 4. SAYFADA

Çin'de iktidar mücadelesi gün geçtikçe sertleşiyor. Aşağıda, Sovyet tarih doktoru V. Gulinin'in ÇKP'nin 55. kuruluş yıldönümü dolayısıyla bu konudaki bir yazının özetini sunuyoruz.

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ İÇİNDE İKİ ÇİZGİNİN MÜCADELESİ

Yazar:
V. Gulinin

Çin Komünist Partisi, bundan 55 yıl önce, 1921 temmuzunda kurulmuştu. Şanghay'da gizlilik koşulları altında toplanan ÇKP 1. Kongresi, sosyalizm kuruculuğunu, uzak amaç olarak önüne koydu. Bu kongrede onaylanan programla silâhlanan komünistler, Çin halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşına önderlik ettiler. 1949 yılında Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla birlikte de, sosyalist yoldan kalkınma için Çin'in önünde geniş olanaklar doğdu.

İki dönem

ÇKP tarihi, ÇHC'nin kuruluşundan sonraki yıllarda, birbirinden kesin bir hatla ayrılan iki dönemden oluşmaktadır: 1958'deki "Büyük Sıçrama"ya dek olan dönem ve 1958'den günümüze dek uzanan dönem. Birinci dönemde, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle dostluk ve kardeşlik bağlarını sıkı tutan ÇKP önderliğindeki ÇHC, dünya sosyalist sisteminin bir parçası haline geldi. Ül-

kenin toplumsal yaşamında köklü değişiklikler yapıldı. Sosyalizmin maddi temelinin atılması yolunda, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin engin yardımlarıyla büyük başarılar elde edildi.

Ancak 1950'lerin sonuna doğru, Mao Ze-tung'un başını çektiği küçük burjuva milliyetçi unsurlar Partinin üst kademelerini ele geçirmeyi başardılar. Partiyi bilimsel sosyalizmin yolundan saptırarak, kendi terörist Maocu diktatörlüklerini ilân ettiler.

İki çizgi

ÇKP'nin bütün tarihi boyunca, birbirine zıt iki çizginin-Marksist-Leninist enternasyonalist çizgi ve küçük burjuva milliyetçi çizgi-mücadelesine tanık olmaktadır. Bu mücadele zor, karmaşık ve özellikle son 18 yıldır en sert biçimde süregeldi. Maocular, bu mücadeleyi çarpıtarak yansıtmak-

ta ve kendilerini "proletarya devriminin savunucuları" gibi göstererek, partinin önde gelen yöneticilerini "revizyonist", "hain", "sağ" ve ya "sol oportünist", "yani burjuva elemanlar" gibi karalamalarla gözden düşürmeye çalışmaktadırlar.

Gerçekte, Mao Ze-tung'un Partideki Marksist-Leninist çizgiyle uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur. ÇKP'nin başlangıçtaki devrimci çizgisini ince ince işleyerek geliştiren ve hayata geçirenler, onun enternasyonalist çekirdeğini oluşturanlar, uluslararası komünist ve işçi hareketinin ayrılmaz parçasıydılar. Li Ta-çao, Wang Ming, Po Ku, Kao Kong ve Peng Tek-huai gibi önde gelen yöneticilerden oluşan bu kadro, işçilerin Mao'nun gurubunun da bulunduğu oportünist ve revizyonist gruplara karşı amansız mücadele vermişlerdir.

Mao'nun grupları

Mao, 1925-1927 yılların-

da, ulusal devrim arifesinde ve sırasında, daha sonradan Troçkizmin batağına saplanan Çen Tu-hsiu'nun politik yalpalamaları ve teorik yanlışlarını paylaşıyor. Devrimin yenilgiye uğramasından sonra ise, 1927-1928 yıllarında, Partiye büyük zararlar veren Puçizmin önde gelen savunucuları arasında yer alıyordu. Puçistlerin yenilgisinden sonra, 1929-30 yıllarında Li Li-san'ın "sol" maceracı grubu na katıldı. Parti, Japon miltaristlerine karşı anti-Japon ulusal cepheyi kurmaya çalışırken Mao, sürekli olarak "sol" sekteleşme ile sağ mağlubiyetçilik arasında bocaladı. ÇKP yönetimine geldikten sonra da, parti içindeki küçük-burjuva milliyetçi akımın baş temsilcisi oldu.

Mao ve grubu, Parti yönetimini ele geçirdikten sonra, 1941-45 yılları arasında açtıkları "Çengfeng" (çalışma yöntemlerinin düzeltilmesi için kampanya) ile enternasyonalistlere karşı sistemli bir terör eylemine geçtiler. Daha sonraki "Kültür Devrimi"nin bir provası olan "Çengfeng" sırasında, ÇKP'nin ideolojik, politik ve örgütsel ilkelerini "Mao Ze-tung'un fikirleri" ile değiştirdiler.

Burjuva-demokratik devrim sırasında Çin proletaryası ve partisi, köylülük ve küçük burjuva demokratları la cephe birliğine girmişti.

Devrim sonrası oluşan politik ortamda, ülkede küçük burjuva yağınların çok kalabalık olmasına karşın böylece büyük bir parti kurulmadı. Bu nedenle de bu yağınlar tüm hastalıklarıyla birlikte ÇKP'nin içine girdiler. Bu da doğal olarak, ÇKP için de yukarıda belirttiğimiz iki çizginin uzun ve zorlu mücadelesinde olumsuz bir rol oynadı.

Enternasyonalistlerin mücadelesi

Sırtını bu küçük burjuva unsurlara dayayan Mao ve grubu, 1940'ların başlarında ve 1960'ların sonlarında, enternasyonalist, sağlıklı unsurlara karşı üstünlük kurdular. Fakat en ağır terör kampanyasıyla bile bu sağlıklı unsurları partiden tamamıyla söke mediler.

1956'da toplanan 8. Kongrede enternasyonalist çizgi yeniden toparlandı. Kongrede, programdaki "Mao Ze-tung'un fikirleri partinin ideolojik platformunu oluşturur" ifadesi yerine "ÇKP, çalışmalarında Marksizm-Leninizmle yönlendirilir" ilkesi getirildi.

Maocu saldırı

1950'lerin sonunda Maocu köklük, Parti içinde yeniden ağırlık kazandı. 9. ve 10. kongrelerde, Marksizm-Leninizm'e temelden aykırı bir iç ve

ARKASI 3. SAYFADA

Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Konferansı'nın ardından...

Avrupa Komünist ve İşçi Partilerinin 29-30 Haziran tarihlerinde Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de toplanmaları ve dünya kamuoyunun önüne ortak bir belge ile çıkmaları, yalnız Avrupa halklarını değil, tüm dünya halklarını yakından ilgilendiren çok yönlü bir olaydır.

Konferans öncesi ve sonrasında her türlü karalama kampanyasına başvuran burjuva basını bile bu gerçeği saklayamadı. New York Times ve The Times gazeteleri, "komünistler, halâ biraraya gelebili-

yorlar" diye yazdılar.

Konferansın Türkiye açısından önemi

Konferansın Türkiye açısından taşıdığı önemini ise TKP Genel Sekreteri İ. Bilen şöyle belirtti:

"Konferansa sunulan Belge, Türkiye'de işçi hareketini, emperyalizme, NATO'ya, işbirlikçi burjuvaziye karşı savaşımı güçlendirecek niteliktedir. Bu belge, memleketimizde anti-emperyalist bütün güçleri savuştürecek bir doku oluşturacaktır." (Konferanstaki konuşmasından)

Konferansta, işçi sınıfımızı TKP temsil etti. Türkiye işçi sınıfının öncüsü, savaş kan kolu TKP'nin temsilciliğinde, Avrupa Komünist ve İşçi hareketinin bu en yüksek forumunda onurlu yerini aldı.

Legal Sosyalist partilerin tavrı

Barış, demokrasi, sosyalizm savaşımızı yakından ilgilendiren böylesi önemli ve sevindirici bir olaya, bütün dünya Komünist ve İşçi Partilerinin, onların yayın organlarının belirttiği bir gerçeğe, TSİP ve TİP gibi sosyalist partiler hiç yer vermediler. Konferansı karalama çalışmalarını, TKP'den başlatarak yürüten burjuva basınına ses çıkarmadılar. İşçi sınıfından, işçi sınıfının partisini saklamaya çalıştılar. Konferansı, uzaktan izlenmesi gereken, bizi ilgilendirmeyen, Türkiye'yi etkilemeyen bir olay gibi yansıttılar. Gerçekleri halktan gizlediler.

Yine konferansın Ana Bel-

gesi'nde Türkiye'yi yakından ilgilendiren bir paragraf vardır: "Konferansa katılanlar, Türkiye Komünist Partisi'nin legalleştirilmesine taraftar olduklarını kesinlikle belirtiyor ve ülkenin demokratik güçleriyle dayanışmalarını belirtiyorlar". Sosyalist partiler bunu da halktan gizlediler.

Bu belge 29 Avrupa Komünist ve İşçi Partisince imzalandığına göre, bağlayıcıdır. Avrupa'daki her ülke işçi sınıfının uğrunda mücadele edeceği somut bir hedeftir.

Bu konuda "yasal engeller var" gibi bahaneler de bilinen örnekleriyle ortadan kalktığına göre, kendilerine "enternasyonalist", "komünist hareketi benimsiyoruz" diyen sosyalist partilerin kimi yetnetmenlerinin tavrı, ikiyüzlülük olmaktadır.

Toplumsal ilerleme belgisi üzerine

Bazı TİP yönetmenlerinin, Yürüyüş gazetesi çevrelerinin dünya komünist hareketinin, toplumsal ilerleme sloganıyla "ilerlemeci", "biletçi" gibi kelimelerle alay ettiği bir gerçektir. Konferans barış, güvenlik, işbirliği, toplumsal ilerleme belgisi altında toplanınca, Brejnev, Jivkov ve diğer komünist liderler bu belgeyi defalarca kullanınca, TİP'e yakınlığıyla bilinen "Yürüyüş" dergisi inkârda daha ileriye gitme cesaretini gösteremedi. Brejnev ve Jivkov yoldaşların konuşmalarını verirken bu belgiden bahsetmek zorunda kaldı. Ama konferansın ana belgisini halka duyurmaktan kaçındı.

Sosyalist partilerin sosyalistçe olmayan tutumlarına rağmen Berlin konferansı, İ. Bilen yoldaşın dediği gibi: "memleketimizdeki anti-emperyalist bütün güçleri yüreklendirecektir".

TÖB-DER 3. Genel Kurulu

TÖB-DER 3. Genel Kurulu geçtiğimiz ayın son günlerinde yapıldı.

Kongreden sonra bir demec veren yeni Genel Başkan Gültekin Gazioglu, TÖB-DER'in bu genel kurulundan daha güçlü çıktığını belirtti. Gazioglu, öğretmenlerin faşist tirmanışa karşı savaşa devam edeceğini de söyledi.

TÖB-DER, kendine özgü tüzüğüyle, kendi içinden demokratik kurullarla seçtiği yönetici organlarıyla, özel uğraş alanıyla bağımsız bir kitle örgütüdür. Öte yandan işçi sınıfının, genel politik doğrultusunun içindedir. İşçi sınıfının yol göstericiliğine inanç, onun öncülüğüne, savuşına tavırda bağlılık, tutarlı bir anti-faşist savaşımın garantisidir. Bu gerçeğin böylece daha geniş olarak yer etmesi, TÖB-DER içindeki 12 ayrı grubun varlığına engellenmenin önemli yoludur. TÖB-DER içinde bu gerçeği bilen, fakat ayrı gruplarda yer almış öğretmenler vardır. Seçimlere giderken bazı grupların uzlaşmaya vammaları bu gerçeği kanıtlamaktadır. İşçi sınıfının yol göstericiliğine yönelik, içinde bulunduğumuz dönemin güç koşullarını dikkate alan sorumlulu ve demokratik bir tartışma ortamı yaratılması birleştirici olacaktır.

Maotizm uluslararası bir olgudur. Dünyanın her tara-

fında emperyalizmin mittefiki rolünü oynamaktadır. Faşist tirmanışa karşı tutarlı bir savaş, faşizmin kendini sol gösteren ucu maoizmi dışarıda bırakarak verilemez. Maocular, yalnızca "sorumsuz", "bilimsiz" bir öğretiler grubu değil, uluslararası ve ulusal planda, devrim hareketinin en büyük düşmanıdır. Öğretmenlerimiz, 3. Genel Kurullarına yöneltilen Maocu saldırılarla, bu gerçeği bir kez daha görmüşlerdir.

Yüzbin öğretmenlerin üst yönetiminin bir maocu provakator grubu tarafından karanlık sokaklarda değil, yüzlerce öğretmen gözününde hem de öğretmenlerin en yüksek organında tartaklanmasında, pek çok açıdan üzerinde düşünülmesi gereken bir olaydır.

Kitle örgütleri de dahil olmak üzere her örgüt, belirli örgütsel kurullarla çalışırlar. Bu kurulların işlerliğini yitirmesi, örgütü dolayısıyla savaşı zayıflatır. Örgüt içi demokrasinin, tartışmanın gelişmesini isteyenler, merkeziyetçiliğin de gelişmesini, demokrasi ile atbaşı gitmesi gerektiği gerçeğini yadsıyamazlar.

Öğretmenlerimiz ve onların kitle örgütü TÖB-DER, şimdiye kadar yürüttüğü zor ve özverili savaşlarla her türlü engeli aşabilecek güçte olduklarını göstermişlerdir.

REŞAT FUAT BARANER'İ ANIYORUZ

Ağustos ayı içinde 8. ölüm yıldönümünü andığımız Reşat Fuat Baraner'in Türkiye işçi sınıfı hareketi içinde önemli bir yer vardır. Reşat Fuat, uzun yıllar Türkiye Komünist Partisi'nin Politik Bürosunda görev almış, parti sekreterliği yapmıştır. Birkaç yabancı dil bilen Reşat Fuat, Marks'ın, Engels'in çeşitli yapıtlarını dilimize kazandırmıştır.

O, yaşamının 42 yılını TKP saflarında, Türkiye halkının ve işçi sınıfının ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşına adanmıştı. Reşat Fuat'ın bu yolda ne burjuvazinin zindanları, ne de işkenceleri geri çeviremedi. O, 20 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldığı zaman da, işkence odalarında gur saqlarından tavana asıldığı zaman da TKP'nin savaş belgilerini haykarmaktan, bir an olsun geri durmadı.

ARKASI 3. SAYFADA

DES WARREN SERBEST BIRAKILDI

27 ay önce iktidarda bulunan Muhafazakâr Parti hükümetinin, işçi sınıfına uyguladığı yoğun baskıların bir parçası olarak, bir grev sırasında tutuklanan ve "Shrewsbury Three" adlı davanın sanığı olarak 2 yıl 4 ay hapse mahkûm edilen komünist sendikacı Des Warren, süresinin dolmasına bir ay kala 5 ağustos günü serbest bırakıldı.

Des Warren'in mahkûmiyetinin sona erdirilmesi için, Britanya Komünist Partisi, onun gazetesi "Morning Star", sendikalar ve bazı sol kanat İşçi Partisi sayıtları uzun bir kampanya

yürütmüşlerdi. Diğer yandan "İşçi Partisi hükümeti" ise bu yolda hiçbir çaba göstermedi. İçişleri bakanı Roy Jenkins, Des Warren'i serbest bırakmak için yetkisini kullanmayı reddetti. Des Warren hapisten çıktıktan sonra "Morning Star" gazetesine verdiği demecinde TUC yöneticilerini sert bir dille eleştirerek, "Benim hücremin anahtarları bütün süre boyunca, TUC yöneticilerinin cebinde bulunuyordu, ancak onlar bunu hiç kullanmadılar" dedi. Yine aynı demecinde Des Warren, mücadelesini çürümüş kapitalist düzen yıkılana dek sürdüreceğini açıkladı.

ABD SEÇİMLERİNDE TEKELLER TÜM OLANAKLARINI SEFERBER EDİYOR

ABD KOMÜNİST PARTİSİ GENEL SEKRETERİ GUS HALL: "İKİ PARTİ ARASINDA BİR FARK YOKTUR."

Amerika Birleşik Devletleri'nde 2 kasımda yapılacak olan başkanlık seçimleri için partiler adaylarını saptıyorlar. Her dört yılda bir oynanan "Başkanlık oyunu"yla Amerikan halkının gözünü boyamayı amaçlayan dev tekeller ise, seçim kampanyaları için tüm parasal olanaklarını seferber ettiler. Sözde her Amerikan vatandaşına açık, fakat pratikte ancak multi-milyonerlerin başkan olabileceği bugünkü seçimler, Abraham Lincoln'un 75 cent harcayarak Temsilciler Meclisi'ne seçildiği 100 yıl önceki demokratik özünü bütünüyle yitirmiştir.

İki büyük partiden Demokrat Parti'nin başkan adayı saptandı: Güney eyaletlerinden, Georgia'nın eski valisi

Jimmy Carter.

Seçimlerle ilgili olarak yapılan kamuoyu yoklamaları Carter'a geleceğin başkanı gözüyle bakıyor. Carter'ın Watergate, Lockheed gibi skandalara adının karışmaması, kendini "sokaktaki adam"ın temsilcisi gibi göstermesi, kazanma şansını artırıyor. Soyut ve temelsiz bilgilerle seçmenlerin karşısına çıkan Carter, kendini büyük sermayeden bağımsız, "kendi halinde bir çiftçi" gibi göstermeye çalışıyor. Gerçekte Carter dev tekellerin temsilcisidir. Askeri danışmanı Amiral Rickover Amerikan atom denizaltıları filosunun "babası" ve General Motors'un adamıdır. Carter'ı destekleyen tekeller arasında Coca-Cola, Lockheed, petrol tekeli Exxon ve dünya bilgisayar pazarını elinde tutan IBM'yi saymak mümkündür.

Bu nedenle, "Yumuşama"ya karşı çıkan Reagan gün geçtikçe gözden düşüyor. Ünceleri Sovyetler Birliği'ne ekonomik baskı yapılarak bir takım tavizler kopartılması yanlısı olan Carter da, ağız değiştirecek, yumuşama sürecinin daha da derinleştirilmesinden bahsetmeye başladı.

Komünistlerin tavrı

Amerikan işçi sınıfının öncü partisi ABD Komünist Partisi de başkanlık seçiminde Genel Sekreter Gus Hall'ı aday göstermiştir. Gus Hall parti yöneticilerine hitaben yaptığı konuşmada, başkanlık seçimlerinde ABD Komünist Partisi'nin görevlerini özetle şöyle belirtmiştir:

"Politik alanda etkinliği arttırmak için seçim çalışmalarını bizim ana eylemimiz olacaktır. Parti tarihimize eşine rastlanmadık bir propaganda ve ajitasyon çalışması yapmalıyız. Milyonlarca bildiri, broşür dağıtmalı, radyo ve televizyonu geniş olarak kullanmalı, kitle toplantılarını düzenlemeli, ev ev dolaşmalıyız."

Gus Hall konuşmasına, zenci, Porto Rikolu ve diğer ulusal azınlıklara mensup emekçiler de dahil olmak üzere, tüm işçi sınıfının diğer ilerici güçlerle eylem birliğini sağlayarak geniş emekçi kitleleri harekete geçirme zorunluğunu vurgulayarak son vermiştir.

POLONYA HALK CUMHURİYETİ'NİN 32. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ KUTLANDI

POLONYA HALK CUMHURİYETİ, BUNDAN 32 YIL ÖNCE, 22 TEMMUZ 1944'DE KURULMUŞTUR. AŞAĞIDA, POLONYA BU BÜYÜK YILDÖNÜMÜNDE PHC BAKANLAR KONSEYİ BAŞKANI PİOTR JAROSZEWICZ'IN YAPTIĞI KONUŞMANIN ÖZETİNİ SUNUYORUZ:

POLONYA'DA II. DÜNYA SAVAŞININ YIKTIĞI ŞEHİRLERDE ŞİMDİ MODERN KONUTLAR YÜKSELİYOR

Polonya Halk Cumhuriyeti'nin 32. kuruluş yıldönümünü, sosyalizm kuruculuğunda elde ettiğimiz kazanımlarla kutluyoruz.

32 yıl sonra, o günlerin olaylarına baktığımızda hepsinin arasında belirleyici olan bir olay, özellikle gözü müze çarpıyor: Ülkemizin Sovyet orduları ve dost Sovyet toprakları üzerinde yeniden toparlanan, sovyet silâhlarıyla donatılmış, sovyet eğitimlenmiş eğitilmiş Polonya birliklerinde kurtarılması. Biz, sosyalist Polonya'nın güvenliğinin ve emekçi halkın barışçıl emeğinin kaynağı ve gerekli önkoşulu olarak, Sovyetler Birliği ile bağlaşıklıkımızın güçlendirilmesi ve derinleştirilmesini, Sovyetler Birliği'nin halklarıyla dostluk bağlarının güçlendirilmesini görüyoruz.

Sovyetler Birliği ile aramızdaki yıkılmaz bağlaşıklık, Polonya'nın Avrupa ve dünya'daki yerinin köklü bir şekilde değişmesine katkıda bulunmuştur.

Kazanımlarımızdan kıvanç duyarken, Polonya'nın daha da güçlenmesi ve halkımızın daha iyi bir yaşam sürmesi için çok çalışmamız gerektiğini de biliyoruz. Partimiz 7. Kongresinde 1976-1980 döneminde uygulanacak üzere işçi sınıfı, köylülük ve aydınların çıkarlarıyla uyumlu bir dinamik kalkınma programını onaylamıştır.

Ekonomik Yardımlaşma Konseyi (Sosyalist ülkeler ekonomik işbirliği topluluğu) çerçevesi içinde her alandaki işbirliğimiz, kendi gelişmemizin en önemli faktörlerinden biridir. 1976-1980 yılları için yapılan ekonomik kalkınma planlarının koordinasyonu, endüstriyel uzmanlaşma ve koordinasyon dala-

rında bir çok anlaşmanın yapılması ve endüstriyel projelerin ortak yapımı gelecekte karşılıklı ilişkilerimizin güçlenip, büyümesine olanak sağlamaktadır. Diğer bir deyişle sosyalist bütünleşme yolunda yeni ve büyük bir adım atılacaktır.

Sosyalist Polonya, uluslararası politik ve ekonomik ilişkilerde önemli bir rol oynamaktadır. Bu, 32 yıl önce Polonyalı komünistlerin çizdi-

ği sosyalist kalkınma yolunun tek doğru yol olduğunun, en iyi kanıtıdır. Biz bu yolda Sovyetler Birliği, diğer sosyalist ülkeler ve dünyanın tüm ilerici güçleriyle ilerlemekteyiz.

Ülkemizin ve ekonomimizin kalkınması için çaba gösterirken, dünya barışı ve güvenliğinin sağlanması, yumuşama sürecinin geri döndürülmez bir duruma getirilmesi için yorulmadan her çabaya gös tereceğiz.

REŞAT FUAT

BAŞTARAFI 2. SAYFADA

Reşat Fuat Baraner, her şeyiyle, yaşamıyla, savaşıyla işçi sınıfının, onun öncü müfrezesi Komünist Partisinin malıdır. Onun bu özelliğini gözden saklamak isteyenler, Partisinden, işçi sınıfından koparmak isteyenler vardır. Ünlü provakatör Mihri Belli bunu yapmaya çalışmışlardır. Bu adamlar şunu iyi bilmelidirler ki, Reşat Fuat Baraner Türkiye işçi sınıfının savaş tarihinden, Türkiye Komünist Partisi'nden kopartılmaz.

Reşat Fuat'ın 1944'de Ankara Garnizonunda yargılanırken söylediği sözler bugün de işçi sınıfının yolunu aydınlatıyor. Şöyle diyordu Baraner: "Biz Türkiye'de gerçek demokrasini istiyoruz.... Türkiye Komünist Partisi serbest bırakılmalıdır...."

BAŞTARAFI 2. SAYFADA

dış politika saptanarak, "Mao Ze-tung'un fikirleri" resmî parti ideolojisi haline getirildi. "Kültür Devrimi" ile yoğun bir terör, yalan ve kabalama kampanyası açıldı.

Maoizm, anti-komünizmin bir çeşidi haline gelerek, en gerici emperyalist çevrelerle anti-sosyalist, anti-Sovyet bir platformda kucaklaştı. Böylece Maoizm, Çin'in bir iç sorunu olmaktan çıkarak uluslararası komünist hareketin bir sorunu oldu. Bütün barışsever ve ilerici güçler için büyük bir tehlike oldu.

Mücadele sürüyor

Son zamanlarda Çin'de gözlenen politik ve ekonomik çalkantılar, iktidar mücadelesi yalnızca Maocu kliğin bir iç krizi değildir. Maocu kli-

Çin Komünist

ğin basını, "halkın başkanı Ma o'ya olan sevgisinden", "Mao'nun fikirlerinin bulduğu evrensel destekten" söz edersun, enternasyonalist güçlerin savaşını gün geçtikçe güçlenmekte ve Mao Ze-tung'un terörist rejiminin temelleri sarsılmaktadır. Pekin basınından da açıkça anlaşılabilir gibi, "Mao'nun düşmanları Parti ve devlet içinde halen önemli bir güce sahiptir". Bu kaynaklara göre fabrikalarda, ÇKP Merkez Komite sinde ve Devlet Konseyinde "bölücü eylemler" sürdürülmektedir.

Gittikçe uzayan politik bunalımlar, Mao kliği rejiminin temellerini sarsmaktadır. Çin halkı ve ÇKP içindeki sağlıklı unsurlar, amaçlarının gerçekleşmesi ve Çin'in gerçek bir sosyalist perspektif içinde gelişmesi için zor, sert ve uzun bir mücadele içindedir.

KIBRIS HALKININ ÖNCÜ PARTİSİ AKEL 50 YAŞINDA

Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi'nin (AKEL) 50. kuruluş yıldönümü ağustos ayı içinde kutlandı.

Kıbrıs Komünist Partisi, 1920 ağustosundaki 1. Kongresi ile kuruldu. Uzun yıllar derin gizlilik koşullarında çalıştı. AKEL 14 nisan 1941'de KKP'nin insiyatifiyle kuruldu. Bu iki partinin tamamen birleşmesi ise, 1944 yılında gerçekleşti.

KKP'nin devamcısı olan AKEL bugün legal olarak çalışmaktadır. Kıbrıs Cumhuriyeti parlamentosunda sayıtları vardır.

AKEL, adanın bağımsızlığı ve halkın toplumsal kurtuluşu için mücadele etmektedir.

